

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010869
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2317010869.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovaného O. F., nar. XX.XX.XXXX v W., pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Galante zo dňa 20.07.2018, sp. zn. 31T/4/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.01.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného O. F., nar. XX.XX.XXXX v W., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 20.07.2018, sp. zn. 31T/4/2017, bol obžalovaný O. F. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 08.05.2017 v čase od 17:00 hod. do 22:05 hod. v meste Galanta na adrese Októbrová 1199/98 v pohostinstve s názvom „Papuča“ skrutkovačom vylomil zámok na spodnom kryte výherného hracieho automatu, po čom následne z kovovej skrinky na mince odcudzil finančné prostriedky - mince v presne neurčenej hodnote, ktoré následne hodil do automatu a prehrál, po čom tieto mince s využitím stavu vylomenia zámku opakovane z kovovej skrinky na mince odcudzoval a opakovane vhadzoval do automatu a prehrál, pričom uvedený postup opakoval, až kým takýmto spôsobom neprehrál sumu vo výške 320 Eur podľa elektronického počítača hracieho automatu, čím poškodenému vlastníkovi prevádzky a mandatórovi Z. J. - GALIMO, IČO: 30 112 192, spôsobil škodu 320 Eur, a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/47/2016 zo dňa 13.05.2016, právoplatný dňa 07.10.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, ako aj rozhodnutím súdu Rakúskej republiky Landesgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 044 HV 92/2016v zo dňa 10.08.2016, právoplatný toho dňa, odsúdený za krádež podľa rakúskeho trestného zákona.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 odsek 2, § 39 odsek 2 písm. d/, § 39 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu bolo uložené nahradiť poškodenému Z. J. - GALIMO, IČO: 30 112 192, sídlo Hodská 384, Galanta, škodu vo výške 320 Eur.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 149-151 spisu.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedené v obžalobe. V dôsledku tohto vyhlásenia okresný súd v zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku, po zákonom poučení odpovedal na otázky podľa § 333 odsek 3, písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku. Na všetky položené otázky odpovedal súhlasne „áno“. Následne bolo zistené stanovisko prokurátora a poškodeného k vyhláseniu obžalovaného, ktorý obaja navrhli toto vyhlásenie prijať.

Na podklade uvedeného okresný súd prijal vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a vykonal dokazovanie ohľadne trestu a náhrady škody, kde obžalovaný napriek vyhláseniu o vine v ktorom je obsiahnutá aj výška škody, túto škodu násilne spochybnil.

S poukazom na výpoveď obžalovaného, ktorý uviedol, že má 2-ročného syna a má sa mu narodiť ďalšie dieťa. S ich matkou žijú spolu, súdom nemá určené výživné, je zamestnaný. Nemyslí si že celú škodu 320 Eur spôsobil on, keďže v čas kedy hral bola pri inom automate ešte iná osoba. Na automate hral asi 5 hodín.

Svedok Z. C. ktorý je zástupcom spoločnosti prevádzkujúcej predmetný výherný automat, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetnej prevádzke majú dva automaty. V každom sa nachádzajú 3 tabuľky, ktoré zaznamenávajú tržbu, jedna mechanická a dve elektronické. Tržbu vyberá obsluha priebežne, vyúčtovanie sa vykonáva na konci mesiaca, keď si prídu po tržbu. Škodu zistila pani J., ktorá podľa uvedených tabuliek vie zistiť, koľko bolo vhozených mincí a bankoviek, a tento stav sa nezhodoval so skutočným stavom peňazí v automate.

Svedkyňa Q. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že tržbu z automatov vyberala každý večer. Na uvedený večer si pamätá, obžalovanému asi o 21.30 hod. povedala, že končia, aby opustil herňu, na čo on požiadal o vyplatenie vyhratých 10 Eur, ktoré po kontrole na automate vyplatila. Keď neskôr išla robiť odpočet, všimla si, že zámka je vylomená. Vybraté peniaze spisuje osobitne pre každý automat, porovná ich s tabuľkou v automate, a z toho zistila že na automate, na ktorom hral obžalovaný, bol rozdiel 320 Eur. Je si istá že táto suma bola iba z jedného automatu, na ktorom hral obžalovaný. Druhý automat bol poškodený, ale nebol vypáčený.

K osobe obžalovaného okresný súd uviedol, že v registri trestov má 4 záznamy, 2-krát pre prečin výtržníctva, raz v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci, 2-krát za krádež, naposledy bol odsúdený rozsudkom Landsgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 044 HV 92/2016v zo dňa 10.08.2016, právoplatný toho dňa, odsúdený za krádež podľa rakúskeho trestného zákona, ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/47/2016 zo dňa 13.05.2016, právoplatný dňa 07.10.2016, kedy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky teda do 07.10.2018, z čoho vyplýva, že trestný čin spáchal v skúšobnej bode podmieneného odsúdenia.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR sa obžalovaný dopustil jedného priestupku a to dňa 22.06.2016 proti majetku.

Podľa správy o povesti obžalovaného mesta Galanta zo dňa 11.08.2018 bližšie informácie o osobe obžalovaného nemajú a podľa pracovného posudku zamestnávateľa obžalovaného od 01.05.2017 do 19.07.2017 spoločnosť STONETEC s.r.o. bol v práci šikovný, ale nespoľahlivý.

K uloženému trestu okresný súd uviedol :

Okresný súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 3 do 10 rokov, pričom u neho zistil 1 poľahčujúcu okolnosť - priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a 1 priťažujúcu okolnosti - okrem odsúdenia v Rakúsku, ktorá je zákonným znakom trestného činu krádeže podľa § 212 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, bol odsúdený aj za iný trestný čin. Pri rovnakom pomere a miere závažnosti týchto okolností súd neupravoval hranice trestnej sadzby.

Čo sa týka druhu trestu okresný súd v zmysle § 34 odsek 6 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody, a keďže trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, sa ani nemohol nezaoberať možnosťou podmieneného odkladom tohto trestu (§ 49 odsek 2 Trestného zákona).

Pri určovaní výmery trestu súd vzhľadom na priznanie viny uložil trest mimoriadne znížený trestu podľa § 39 odsek 4 Trestného zákona pričom poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR č. 44/2017, v trvaní 2 roky. Dôvody na mimoriadne zníženie okresný súd vzhliadol jednak v rodinnej situácii obžalovaného, ktorý sa stará o rodinu s dvomi deťmi, ako aj v spoločenskej nebezpečnosti činu, keď čin spáchal iba s malým použitím násilia voči automatu a výška škody nie o veľa prekračuje výšku malej škody.

Keďže obžalovaný nebol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, zaradil ho v zmysle § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodeného Z. J. - GALIMO na náhradu spôsobenej škody vo výške 320 Eur titulom sumy, ktorú musel vyplatiť prevádzkovateľovi výherných automatov, keďže bola zaznamenaná na tabuľkách automatu, ale nenachádzala sa v pokladnici automatu. Vykonaným výsluchom svedkov ako aj samotným vyhlásením obžalovaného o svojej vine mal dostatočne preukázané, že škoda vznikla spôsobom ako je uvedená vo výroku a spôsobil ju obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný a to v rozsahu č.l. 152-158 spisu.

Prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania.

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní z č.l. 153-158 spisu uviedol, že odvolanie podáva do všetkých jeho výrokov a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prvom rade poukázal na nesprávne právne posúdenie skutku v podobe právnej kvalifikácie daného skutku za použitia § 212 odsek 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a na nesprávny postup pri určovaní škody a jej výšky, keď súd I. stupňa si osvojil rozsah škody ustálený len na podklade vyjadrení samotných poškodených bez akejkoľvek opory v produkovaných dôkazných prostriedkoch.

K uloženému trestu uviedol, že jeho konanie bolo vyvolané tiesňou a dlhodobo nepriaznivou finančnou situáciou spôsobenou aj nemožnosťou nájsť si pracovnú pozíciu a zároveň svoje konanie úprimne niekoľkokrát oľutoval, ospravedlnil sa vzniknutú situáciu a bol aktívny pri snahe odstránení negatívnych následkov spôsobených jeho konania a rovnako bol aktívny pri napomáhaní pri objasňovaní popísanej trestnej činnosti.

Vzhľadom k uvedenému malo prísť k inému ustáleniu pomeru poľahčujúcich okolností s prihliadnutím na existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 odsek 1 písm. g/, písm. h/, písm. l, písm. n/ oproti jednej priťažujúcej okolnosti, preto malo prísť k zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby s dopadom aj na odlišné určenie prípadnej hornej polovice takto určenej škály trestnej sadzby.

Poukázal na nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 38 odsek 5 Trestného zákona, pretože v prejednávanom prípade nedošlo k opätovnému spáchaniu zločinu. Podľa jeho názoru došlo k uloženiu trestu mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby.

V závere poukázal na neprimeranosť a prísnosť uloženého trestu odňatia slobody s prihliadnutím na zásadný moment a to, že fakticky sa jednalo o drobné krádeže bez závažnosti, ktorá by mala byť spravodlivo prepojená s trestom 6 rokov a 6 mesiacov. Podľa jeho názoru by mali byť splnené okolnosti pre upustenie od súhrnného trestu, či ďalšieho trestu.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavil prokurátor a obžalovaný.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, nakoľko trest považuje za primeraný a zákonný.

Obžalovaný O. F. zotrval na písomnom podanom odôvodnení odvolania a uviedol, že svoj čin ľutoval a je mu úprimne ľúto.

Krajský súd ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Trestného poriadku zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou a včas, v lehote stanovenej v § 309 Trestného poriadku.

V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že :

- prokurátor Okresnej prokuratúry v Galante dňa 07.12.2017 pod č. 3 Pv 255/17/2202 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku podal obžalobu na O. F. pre zločin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písm. b/, odsek 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona;

- okresný súd vo veci určil vykonal hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a ľutuje ho. Okresný súd zároveň vypočul obžalovaného, vypočul svedkyňu Q. K. a splnomocneného zástupcu poškodeného Z. C., zároveň oboznámil správu o povesti mesta W. č.l. 81, výpis z evidencie priestupkov č.l. 82, pracovný posudok č.l. 83, register trestov č.l. 84.

Na základe uvedeného krajský súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne i v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku, okresný súd v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu uloženého obžalovanému.

K napadnutému rozsudku všeobecne

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku : Ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že okresný súd postupoval správne, keď poučil obžalovaného o jeho práve urobiť vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a zároveň ho poučil o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1 písm. b) alebo písm. c), a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8, a to v zmysle § 257 ods. 2 Trestného poriadku a o možnosti vyhlásenia v zmysle § 257 ods. 4 Trestného poriadku.

Okresný súd nepochybil ani tým, keď po vyhlásení obžalovaného, že je vinný, položil obžalovanému otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) v spojení s § 257 ods. 5 Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal áno. Odvolací súd ustálil, že postup okresného súdu po vyjadrení prokurátora a poškodeného, ktorí navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, bol správny, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, a to v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku a vykonal dokazovanie iba ohľadne výroku o treste a náhrade škody, a to v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Neuniklo však pozornosti odvolacieho súdu, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti výroku o vine nie je v súlade s vyhlásením obžalovaného na hlavnom pojednávaní (že je vinný), nakoľko okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku poukazuje na to, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona : Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona : Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona : Prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel' bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest je protiprávne a nežiaduce. Varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a celou spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne ako aj etické. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tosť/19/2015 zo dňa 23.6.2015)

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona predpokladá okrem priznania sa páchatel'a aj úprimné oľutovanie trestného činu. Či k takému oľutovaniu došlo, je potrebné posúdiť podľa konkrétnych okolností prípadu, vrátane procesných prejavov páchatel'a (procesne ako obžalovaného) po prijatí vyhlásenia o uznání viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (najmä pri využití práva záverečnej reči a posledného slova).

Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, c/ Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (R 44/2017,

stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, na zjednotenie v otázke možnosti / nemožnosti priznania poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n/ a písm. l/ Trestného zákona v prípade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Trestného poriadku)

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval poľahčujúcu okolnosť v súlade s § 36 písmeno l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený). Správne vyhodnotil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 odsek 2 Trestného zákona a nepristúpil k úprave zákonnej trestnej sadzby. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 212 odsek 4 Trestného zákona je 3 až 10 rokov.

Podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona kto si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu potrestá sa odňatím slobody až na 2 roky.

Podľa § 212 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 212 odsek 4 písm. b/ Trestného zákona, odňatím slobody na 3 až 10 rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania

Podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona, ustanovenie odseku 1/ sa nepoužije ak, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 39 ods. 2) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatel'a

d) v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4) Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Po úprave trestnej sadzby v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 39 ods.4 Trestného zákona bolo možné ukladať trest vo výmere 2 až 10 rokov.

Okresný súd postupoval správne, keď uložil obžalovanému nepodmienečný trest v trvaní 2 (dvoch) rokov za použitia ustanovenia § 39 odsek 4 Trestného zákona a § 39 odsek 2 písm. d/ Trestného zákona. Iný ako nepodmienečný trest neprihádzal vzhľadom k citovanému ustanoveniu § 49 ods.2 Tr.zákona do úvahy, nakoľko obžalovaný prejednávaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Bratislava III.sp.zn.2T/47/2016.

Uvedený trest spĺňa kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného) ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdzovanie pocitu právnej istoty) pričom vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou. Uloženie uvedeného trestu je odôvodnené tou skutočnosťou, že obžalovaný sa k spáchanej trestnej činnosti priznal, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine a skutok úprimne oľutoval.

Podľa § 48 odsek 2) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Okresný súd nepochybil ani postupom, ktorý podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 287 ods.1) Trestného poriadku, ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Okresný súd v súlade so zákonom rozhodol v adhéznom konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeného Z. J. - GALIMO nakoľko tento si škodu uplatnil riadne a včas. Výška škody bola ustálená na základe výpovede svedka Z. C., zástupcu spoločnosti prevádzkujúcej predmetný výherný automat, výpoveďou Q. K., ktorá tržbu z automatov vyberala každý deň.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza:

Nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku a na položené otázky zodpovedal kladne a predsedom senátu bol podľa § 257 odsek 2 Trestného poriadku poučený o následkoch vyhlásenia podľa odseku 1/ písm. b/ a to v rozsahu podľa odsekov 5 a 8, súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a teda aj nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Z tohto dôvodu sa krajský súd nezaoberal odvolaním, ktorým namietal právnu kvalifikáciu prípadne výšku škody uvedenú v skutkovej vete.

Podľa § 36 písm. g/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že trestný čin spáchal v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil.

Podľa § 36 písm. h/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov, alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil,

Podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Krajský súd zhodne, ako okresný súd, nezistil poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného v zmysle ustanovenia § 36 písm. a),h) a n) Trestného zákona.

V tomto smere krajský súd poukazuje na pracovné hodnotenie obžalovaného z ktorého vyplýva, že v čase spáchania skutku bol zamestnaný v spoločnosti Stonepek, s.r.o. a to od 01.05.2017 do 19.07.2017. Z tohto hodnotenia jednoznačne vyplýva, že napriek tomu, že svoje pracovné úlohy plnil a bol ochotný prijímať nové inštrukcie, porušoval pracovný poriadok tým, že často nechodil do práce, bol náladový a nedalo sa s ním rátať ako so spoľahlivým zamestnancom, čo bolo dôvodom k tomu, že s ním bol rozviazaný pracovný pomer. Pokiaľ bol obžalovaný v hmotnej núdzi, túto si privodil svojim spôsobom života (viackrát súdne trestaný) a nezodpovedným postojom k plneniu svojich pracovných povinností.

Súd po podaní obžaloby rozhoduje spor medzi obžalobou a obhajobou podľa pravidiel kontradiktórneho procesu - objasňovanie (v zmysle zistenia skutkového stavu veci) je doménou orgánov činných v trestnom konaní podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku. Preto samotné priznanie obžalovaného

nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona (R 44/2017, stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016).

Na strane obžalovaného nebola splnená ani poľahčujúca okolnosti podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona a to s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 5/2017 podľa ktorého samotné priznanie obžalovaného nemôže byť poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.